

PA MĚTNÍ KNIHA.

KRÁSA VEČERA JMENIN

Milému příteli Augustinu Moravcovi, pianistu tebežnickému

*Pod srpovým slunkem přešel den svátečně tichý
s bohatším odstínů - západ slunce je blízký -
osamělý stojíš na „Skále“, síš čechovické liché -
luka - hlas zvonku slyšiš z rodné vsíčky .....*

*K daleku, přes vrchy hlas zvonů vrčenských promlouvá tisíc
k Teě duši řečí předků a city zahradně budí
v žilubiti - na svět zve je podvědomí říše -
a ty k rodině zemi touhu cítíš růstí v hrudi .....*

*A musíš náruč vzpomínek nad kotlinou repropstít -
zvolnět bytost svou - v taj sniknout všeho,
snu toho zmácnit se, jej celý ze svůj vzít -
mláďi myšlenkou pražít, s chvíli večera okrořého .....*

*Nad rodným krajem šerí se a ty své utišení
posleš jak medovinu piješ, danou rukou měkkou
líru vidíš paprsků a barvně jejich chvění -
- ta citů proudy zručel se sate Ti tekou .....*

*Ka lesy dumné síš slunce padat kotouč slatý
- hosti světa - jež bož vůli v plně svy krásce
od vzniku světa nám je života zdroj svatý,
a jehož síle dobra i zla však nikdo nevykone se .....*

Veselská lázeň oddaný

Franta Kalaš mladší, 22, 1934

Veteroslavně máti měst - Praha a. s. - vydáno na sv. Augustina 25 srpna léta Páně 1935.

≡ 1. ≡

Augustin Moravcovi

Franta Kalaš

1934

Franta Kalaš
V. Kalaš

Adolf Hrbek

Fr. Kalaš

Fr. Kalaš

Fr. Kalaš

Fr. Kalaš

Fr. Kalaš

Josef Krouh Trpěšice č. 41. p. Litomyšle
 Jan. Lepivský Jaroslav č. 11. p. Litomyšle
 František Štolc Radhošť, č. 9. p. Brno a Opat. 11/14
 Matyáš David Polomický dleš. Bukovsko

Pamětní kniha do vintku.

Pamětní kniha budí po kláduci,
 kam ukláda se mince života,
 necht' dal jí staře, než živie odieci,
 at' pravdu jenom ryzí šepotá.

Pamětní kniha budí přátel milých
 nevyčerpáním pro Váš seznamem,
 kde píše každý o blažených chvílích
 a milou vzpomínku dá' Důkarem.

Pamětní kniha budí přívodky
 a stálo Váš Důvěkou na zemi,
 necht' každý listek s Váš radost čim,
 by srdce Váš pěl písnemi.

Pamětní kniha připomíná stále,
 i to letok, Váš známých paměťku
 a u vřoucnosti pověz nekonečné,
 že každý svůj pte milou pohádku!

☐ Ledského rodu jara psali na
 těchto listech a spisovateli pro
 mládež K. F. Kutšanovi, jen se
 dožil 80 let. A dnes, se osuškem
 u dleli seznamujeme, že K. Ledka po
 82 letech nemoci své skončil ve věku
 milém. Bohužel! Sedmdesát let
 úcty a pracovní a 24 roků jeho
 dle mládí a jasně.

V Želazné Huti a Veporná 24. srpna 1938.

Karel V. Kutšan

Dvorce, 20 října 1938.

Ráno u nás

S-k.

Nad horami vyšlo slunce v plné krásě,
usmálo se mile na podhradský kraj
a ten kousek světa v lesku, v každém hlase
proměnilo náhle, za chvíličku - v ráj...

Nohládo pak v chvilky, probudilo spící,
protřelo jim oči, zláskalo je ven
ukázalo svět, v něm život jásající,
jak je písničkami, štěstím okouzlen...

Šťastně probudil se ten náš kousek světa,
křávil k pláním, zpěvu, k tuhé práci lid...
Ze gádček šťastných gladiček tuců valící:
já chci žít!

Pluh

Nob se v zem, můj těžký pluhu,
při mě práci věrný druhu,
nob se v láby pás...

Ryj se v zem, můj živiteli,
zaleská se štáblem edly,
budeš jeden jas...

Bělovnae se bouěj svítit,
v gunděku se jasne tšpytit
jako vrachokam...

Zalesknou se i mé dlaně,
zatšpyti se i mé krdané,
než lán doopám...

Zasej pak nové semé
do té čerstvé, černé země,
v ten čas rodny lán...
O, to bude ršode krásy,
až vyprstou glaté klasy
a chléb - jak dá Pán...

Za věrnost půdě

Pracovníku na půdě otci sedláku Augustinovi malíř Alois
Moravec
Praha 10. XII 1938

Dne 16. dubna 1939.

Ve věčnosti a v národu & půdě, v práci na
půdě a v lásci & svému lidu naše
zdravá, budoucnost vlasti a našich dětí.

U přelivosti slavnosti vypravání stromů
& pracích a Erase obce Čábovic.

Prost jsem du Erasův den vida Eras
chludý, ale Erasův posnas lid pracovitý
a dobrý, hospodářsky pokročilý.

Hej je storem svému národním lidu.

Byl jsem v Erasův den v Eras
Erasův den v Erasův den v Erasův den

16. 4. 1939.

Styčák a Andělavie
Stankův Eras.

Erasův Erasův
Erasův Erasův
Erasův Erasův

Erasův Erasův
Erasův Erasův

Erasův Erasův
Erasův Erasův

Redný štátek Moravců Čáovice č. 11. V. J. K. K. K.

Čáovice
M. III. 1942

= Původ rodné obce. =

Přo počátky obce čechovické lze bezpečně zařaditi do doby XI. až XIII. století, ač dle vykopaných předmětů, - popelnice, žárového probu a umělecky sesaného kamene srománským slohem, dle odhadu prof. Birnbauma z Karlovy univerzity v Praze, žil zde člověk již dávno před tím. - Staré bylo předměty nalezeny byli na hrade našeho statku, bývalého „Sladkovského gruntu“ čp. 11. nyní Moravcovského. -

Ale nejen zde, - také u statku Bečvářovského čp. 10 nalezeny byli staré kusy cihel, sřepů z nádob a prezových lašek, které vidáme na starých branách a tvrzí hradů. - U čp. 56 nalezena byla koňská čelist z doby diluviální. - Při provádění regulace čechovického potoku v letech 1929.-30. přišli dělníci mezi čp. 31 a 25 na části starých, sesaných, dřevěných stavidel z dubových kmenů. -

Rovněž při stavbě obytného slavení čp. 25 vykopány byly dubové trámy, - v místech těch, kde dřevního potání býval rybník, a palubě za pánování Lucemburků byl zničen, zaplaven a zbyl z něho značně starý spláv.

O všechněch vykopávkách uvědoměno historické museum v Plzni a státní archeologický ústav v Praze, který odhadl staré zasláných předmětů. -

= Název a historie obce. =

Samotný název obce Čečovice je staršího původu a dle vyjádření historiků znamená slovo Cieč v staročestíně pojmenování muže. Staro byla tato ves, byla pod patronací vrceňských pánů, a kol roku 1386 přešla v majetek Cisterciáckého kláštera pod Zelenou Horou a po zničení léhoř, Žižkovými vojsky, definitivně přičleněna k panství Zelená Hora. Pak samozřejmě sdílela osudy s majiteli tohoto panství.

Podle zápisu v zemských deskách, přikoupil Ladislav ze Sternberka L. P. 1564. ku svému podílu, od dílu bratra Viléma vesnice: Bezděko b., Čmeliny, Mohelnici a Čečovice s pustým dvorem v Laji.

Podle Berní Rulhy č. 35. kraje plyněnského z r. 1654. bydleli ve vsi Čečovicích následující posesoři či majitelé zemědělských usedlostí:

Čp. 1.	Žiřík Czjkan vlastnil všech rolí 27 jiter	54.
Čp. 2.	Jan Nový vlastnil všech rolí 27 jiter	54.
Čp. 2.	Bartoloměj Moravec	54 jiter.
Čp. 3.	Pomeš Brachta vlastnil půdy	54 jiter.
Čp. 4.	Klíma Bečov	54 jiter.
Čp. 5.	Žiřík Myzko vlastnil půdy	54 jiter.
Čp. 6.	Žiřík Sládek	54 jiter.
Čp. 7.	Rychorž Szerej	54 jiter.
Čp. 8.	Vavřinec Morávek	54 jiter.
Čp. 9.	Pomeš Hamza vlastnil půdy	54 jiter.
Čp. 10.	Žiřík Zahradník křemář obýval panskou křem.	

Podle Berní Revisace z r. 1675 vsi Čečovicích kraje plyněnského byly zemědělské usedlosti osídleny následujícími, vosedlymi:

Čp. 1.	Jan Nový neb Czjkan
Čp. 2.	Bartoloměj Moravec
Čp. 3.	Ondřej Schrackla
Čp. 4.	Ondřej Bečmarž
Čp. 5.	Peter Myzko
Čp. 6.	Jakub Sládek
Čp. 7.	Rychorž Szerej
Čp. 8.	Vavřinec Morávek
Čp. 9.	Mallausch Hamza
Čp. 10.	Mallieg Křezmarž
Čp. 11.	Viktorin Reschok

Mimo Malliega Křezmarže vlastnil všech rolí 54 jiter. Panská křemá pole vůbec neměla. (Křepký lýžman a inspektor panství L. P. Daniel Frant. Tábořík z Křemelky. Křemář Rumpelzajimník z. 1657.

Podle Visitationslehnd Tabelle A. D. 1717 hospodařili v Dorf Čečovicích lito rustikalisti:

Čp. 1.	Waczlaw Nový sklídil 45 srychů obilí.
Čp. 2.	Wjst Moravec sklídil 44 srychů obilí.
Čp. 3.	Čarel Schrackla sklídil 47 srychů obilí.
Čp. 4.	Jakub Bečmarž sklídil 42 srychů obilí.
Čp. 5.	Mallieg Sládek
Čp. 5.	Peter Myzko, sklídil 43 srychů obilí.
Čp. 7.	Rychorž Szerej sklídil 41 srychů obilí.
Čp. 8.	Mallausch Morávek sklídil 46 srychů obilí.
Čp. 9.	Schymon Hamza, sklídil 47 srychů obilí.
Čp. 10.	Peter Sládek sklídil 13 srychů obilí.
Čp. 11.	Pustý, neosídlený, hospodář obilí.

Kereschaft Grünberg, 13. July Anno 1717.
Jan Kolovec decanus z Hajan. - Franz Ball z Lajan
Peter Paul Rum. - Georg Alexina.

Podle Roboty Verzeichnis A.D. 1773. Pilsner Kreis
Kallauer Abteil. Herrschaft Grünberg. -

DORF	No des Haus	Stuerde im Jahre									Landroboth.
			1	2	3	4	1	2	3	4	
CZECZOWITZ.		1773.	Spannung.								
Bauern:											
Martin Scherer	1.	26.	50.	3.							1.
Mathias Noha	9.	26.	50.	3.							1.
Wenzl Novy	7.	26.	50.	3.							1.
Adalbert Klaus	10.	26.	50.	3.							1.
Simon Koravetz	11.	26.	50.	3.							1.
Jacob Schraacka	12.	26.	50.	3.							1.
Josef Micorko	13.	26.	50.	3.							1.
Mathias Koravetz	14.	26.	50.	3.							1.
Johann Moravetz	21.	26.	50.	3.							1.
Andreas Peshek	20.	26.	50.	3.							1.
Chaluzner:											
Josef Palackij	10.	6.	98 $\frac{3}{4}$	in Concreto.							2 $\frac{1}{2}$
Forenz Czorny	2.	7.	24								2 $\frac{1}{2}$
Kauster ohne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Grundstueken:											
Jacob Sládek	3.										13.
Veit Micorko	4.										13.
Martin Sládek	5.										13.
Veit Novy	6.										13.
Mathias Koravetz	15.										13.
Johann Bestak	16.										13.
Anton Khlík	17.										13.
Josef Palackij	18.										13.
Jemein Kirlk	8.										13.

Grünberg, den 11. Juny A.D. 1777.

Johann Franz Hauptdirector. -

= Historische pojmenování =

Jednotlivé názvy míst, pozemků, cest, atd. přivádí nás na stopu co kde se pěstovalo, co kde bylo, anebo dosud jest. - Tak podle jam a kopců (sejpu) v obecním lese "Hájku", - na lukách Hřebeck a Kopicových soudíme, že se tam rýžovalo žlato. - V pozemkové brati Chmelnice se do zajista pěstoval chmel. - Na lukách Mlyncích musel býti mlyn neb lezi pod starým rybníčkem. - Název "Kuhon" jest jisté od dob, kdy lidé pastýři proháněli dobytek na pastvu. - Role, vlekovny - kezi vraty jsou jisté místa, kde byly vleč jámy a okraťy na chytání vlků. - Obecní dráhy v Lipi a role "za Lipim" nesou název od lipového stromovádi. - V dolinách, Hluboké cestě, v Olvoze, v Brokli, jsou souběžně názvy staré cesty, která vede z obce Sedliště přes Čecovic k lesu Hájku a do Merčina. Kopaniny les i role jsou nazývány od doby kdy les překopávan byl na pole. - Pole na Mešnicích měla v užívání fara Čížkovská, jako pole žadušní. - Zahumence jsou pole za humny, ve chvoji a v kromady stávaly vysoké borovice na nichž mývali vrány hnízda. - Kavcovna louka v obecním lesu Palachu, pochází od čp. to. a byla dána faze Vrčenského jako žadušní, jméno jest asi od pláku, kavek kterých na lesních stromech hojně sedá. - Název, v Loučku jest od zaniklého rybníka

Glodola čp. 25 stojí na bývalé hrázi.
"na Rayčulu" jest kus upraveného místa na
obecních dráhách, kdež projížděli v roce 1849
"Klymsníci" svoje koně, když dočasně želeli ve
některé obci.

Louky "Ohrázené" nesou název od doby, kdy pásán
byl všeobecně dobytěk a poněvadž zde byly velké
mokřiny byly louky ohrázeny.

Role na "Panským" jsou patrně pozemky od gruntu
Peškovského, je kterého hospodář sbehl a pozemky
obdělávány a sklízeny do Peškovského slatku
Zelenohorskou šlechtou, - kdež z výsěžku sklízne
živeny byly ovce ve velikém počíně. - Při pracova-
ní Zelenánského katastru byl statek obsazen hos-
podářem a proto rozdělena drať role "Na Panským"
10 vosedlým a špička u Křížku přidělena kováři,
Černému, který se nedávno stal "vosedlým".

Role Průhlavnice nesou jisté název od toho, že
jsou proti hlavám role u Křížku, neboli přes hlavu.

Louky Vesnice ležící v těsné blízkosti lesa Hájku
nesou název od slova ves. - V dávných dobách
nacházeli se na těchto lukách ryžovnícké
boudy a boudy uhlířů kteří zde v blízkosti
palili uhlí. - Sem vyvedeny byly stoly "odpa-
dové" hlinou proklučené odpady z ryžovníckých
jam v lese Hájku, odvádějící samočinně vodu.

Role na Babě byly dozajista pole výměnkářské.
Okrouhlíce jsou obklopeny do okruhu polnostmi.
Jaborovky bývali před 100 lety pole, dnes jsou
sam soukromé lesy, po dolejší i horejší straně
byly mezi dosti vysoké, kdežasi rostly javory.

Ouvary a Ouhelice jsou staré názvy luk
na kterých rostlo výborné seno pro šelata.
Louky Behauice ležící pod osadou Smelalky,
byly z větší části majetkem čecovických staro-
ušečků v katastru zahraděckém a neb se-
dlišťským. - Podle starých gruntovních archů
byly všechny louky od starého mostu u
slatku, Pořádkovic v Sedlišti táhnoucí
se přes brodiště k Čecovicím a dále až ku
brodišti pod osadou Smelalky majetkem
čecovických gruntovníků. - Název Behauice
jest patrně od toho, že leží v povodí Bicha-
nického potoka, který dříve protékal a
vlévá se u Srb do Bradavy.

Rovněž v povodí "Bílého potoka" pod obcí
Měrcínem měli čecovičtí gruntovníci svoje
louky, které postupem doby prodány byly
hospodářům do Měrcína. - Půdo dobu
obkospodávají samu svoje louky Právníček
Měčko čp. 13. a u Sedlišti Jekl Právníček,
čp. 41. - Louky pod Měrcínem, při patřily ku
Sternberckému poplužnímu dvoru, který
se nacházel na pokraji nynějšího panské-
ho lesa Haje u "Buku" kde jsou značelné
rozvaliny, neb již v polovici 16 století byl
zapsán jako pustý.

Les "Balach" má svůj název od toho, že v těchto
místech palášena byla zvěř chodící sem
se pást a napájet. - Podle zápisu ve farní
kronice vrčenské byl les Balach i s přilehlou
částí lesa Kopanin ve výměře asi 30 strychů

majetkem fary včienšské. Za faráře Martina Vlasáka působícího r. 1773-1804. v době, kdy zpracovávan byl Josefský katastr, zeizen tento faru les smlouvou aneb nevědomelostí čičovickým ruskikalistům, až k louce „Kavkovně.“

Čičoviči ruskikalisté / starousedlí / měli pak tento les ve středním ve výměře 28 1/2 sh. a pak les v Hajku ve výměře 54 sh. Les tento hospodářsky a dle lesního plánu obhospodářovali a každoročně vykazána jim byla paseka tak zvaná „vejkař“ lesním hospodářem v posledním čase potesným Cěmusem z Čížkova. = O tento vejkař se pak rozdělili polo lánici případně čivláníci, a stál pštku | 10 kor | Hajný dostal 1 dřevo a část vejkařu ponechána na dražbu, aby i si kdož ruskikalisty nebyli si mohli dřeva koupiti. - Vydražení obnos sloužil na opravu cest, vysazování a vydržování chudých v pastoušce. - Po každé dražbě byl pořádán večerek za účasti všech mužů v obci. - Pakto od nepaměti obhospodářován byl ruskikalní les v Čičovicích. -

V některých obcích dožadovali se novousedlíci stejných práv v lese jako požívali starousedlí, z čehož povstávaly hádky a nesváry v obcích. - A v té době rodila se na benkově strana sociálně demokratická, jejíž předáci poukazovali na to co starousedlí užívají a agitaci mezi novousedlíkama rozlépávali pokojně soužili. - A do toho přišla válka 1914-1918. takže

voj radimně ustal. - Ale hned po válce počalo jiti znovu a vyvrcholilo tím, že poslanecká sněmovna odhlasovala návrh zákona vypracovaný plzeňskými poslanci sociálně demokratickými Remesem a Dikem 17 července r. 1919. jímž se ruskikalní práva a majetky ruší a přechází v majetek obce. Ruskikalisté obdrželi po 5 roků po sobě jdoucích polovinu čistého peněžního výnosu a tím všechno navždy zaniklo. =

= Poč starousedlím přiznali čistý peněžní výnos za 5 roků? - Prolož jim přiznali právo vydržení. - Zemský svaz starousedlých sice jménem všech, činil protesty za vedení Václava Šloby poslance z Měcholup avšak bezvýsledně. - Radně švindlu, korupce a úplatkářství si zařadilo, aby starousedlím bylo navždy odřvo něno. - Kůže nechme osud, ten je spravedlivý. =

Role na nivě, - Sludene, - a Obříkách mají jisté příznacně pojmenování, rovněž tak na Sádkách. - V Lukách na Luhu se voda s blízkého lesa vylukuje. - Obecni pastvina a role na Lhotce dostaly název od slova lhuity. - Podle ústního podání dostal jakýsi Zahrádník svolení k postavení obydlí na Lhotce v místě zvané po sklepu, za což musel do jisté lhuity část pozemku rozkopati na pole, jest při tom 150 let. - Les Vúsenice a role za Vúsenicí nesou při název od toho, že při tam rostlo hojně stromů vúsinových (osykových.) Louka Křevákovka má při se jmenovat Křemenovka, podle kamene křemene. -

Visitaciones gefund Tabelle A.D. 1717.

Des Wärlhs Des Orths	Nahmen Der Felder	Ausfall	Area				Ackerbahre				Boden.	Stk	M.	Stk	M.	Stk	M.
			Stk	M.	Stk	M.	Stk	M.	Stk	M.							
M. C. Dorf Czeczowidz Matieg Sládeck	Malerj	1	3 1/4		2 3/4		2 3/4										
	Dolina	1	3 3/4		3 1/2		3 1/2										
	Welkerj	1	1 1/4	1	1/2		1 1/2										
	U Křižízků	1	3 1/2		2 3/4		2 3/2										
	Nad Vokrouhlicema	1	3 3/4	2	3/4		2 3/4										
	Přední Dvůrčij	1	1 1/2	3	3/4		3 3/4										
	Zádní Dvůrčij	1	2 3/8		2 1/4		2 1/4										
	Nad Sýkorovkama	1	2 3/8		2 1/4		2 1/4							1			
	Přední Plán	1	1 2 1/4		1 1 7/8		1 1 7/8										
	Niva	1	1 1 1/4	1	1/2		1 1/2										
	Wsch	1	2 2		2 1		2 -										
	Zárovka	1	1 2 1/4	1	1 7/8		1 1 5/8							2			
	Plánka Malá	1	2 3/8		2 3/8		2 3/8										
	Siroká plan	1	3 1/2	2	3 1/4		2 3 1/4										
	Za Svořech	1	1 1 3/4	1	1		1 1										
	Plauherj	1	2 1/4		1 5/8		1 5/8										
	Malerj	1	1 1/4		3 3/8		3 3/8										
	Nad Vráhij	1	2 3/8		2 1/4		2 1/4										
	Přední Kopaninka	1	1 1/2		3 7/8		3 7/8										
	Zádní Kopanina	1	1 1	1	1/2		1 1/2										
Křavárova	1	1 1/2		3 7/8		3 7/8											
Bryžnla	1	1 1/2		3 7/8		3 7/8											
Rovina	1	1 2 1/4	1	1 7/8		1 1 5/8											
Klín	1	1 1	1	1/2		1 1/2											
Dolný Hlínka	1	1 3/4		1 7/8		1 7/8											
Přední Hlínka	1	2 7/8		2 1/4		2 1/4											

Visitaciones gefund Tabelle A.D. 1717.

Des Wärlhs Des Orths	Nahmen Der Felder	Ausfall	Area				Ackerbahre				Boden.	Stk	M.	Stk	M.	Stk	M.
			Stk	M.	Stk	M.	Stk	M.	Stk	M.							
Matieg Sládeck Dorf Czeczowidz No. 6.	Planina	1	1 2 1/4		1 1 5/8		1 1 5/8										
	Nad Dražama	1	3 1/2		2 3 1/4		2 3 1/4										
	Zádní Chlómety	1	3 3/4		2 3/4		2 3/4										
	Přední Chlómety	1	1 1/4		3 3/8		3 3/8										
	U Puhona	1	2 1/4		2 1/4		2 1/4										
	Zahumeniere	1	5 3	5	1/4		3 2 1/4										
	Messnice	1	2 2 1/8	2	2 1/8		2 2 1/8										
	Hlínka	1	1 1/4		3 3/8		3 3/8										
	U Hromady	1	3 3/8		3 3/8		3 3/8										
	Nad Zahradčkým	1	1 2 1/4		1 1 7/8		1 1 7/8										
	Býbrá	1	1 3 1/2		1 1 3/4		1 1 3/4								1		
	Nad Vesnicema	1	1 3 1/4		3 1/2		3 1/2									3	
	Za Půlnakovcem	1	1 1/2		3 3/8		3 3/8										
	Nad Zahradou	1	1 2 1/2		1 1 7/8		1 1 7/8										
	Na Sádkách	1	1 1 1/2	1	1 1/2		1 1/2										
Hlínka	1	1 3 1/2		1 2 3/4		1 2 3/4											
Suma	42	60 3 3/4		52 3		8 1/2	44 2 1/2	1									

Grünberg, 13 July Anno 1717.

- 1) Jan Holovecz dekanus z Hajan.
- 2) Franz Paul z Lažan.
- 3) Peter Paul Rum.
- 4) Georg Alexina.

Der Ort des Wirts	Nahmen.	Anzahl	Wieswachs			
			Klein		Groß	
			4	2	4	2
			spannige			
			stück	fuß	fuß	
Dorf Czerowice Nr. 6. Matieg Sladecy	u Sedliště	2		1	1/2	3/4
	na Běhanici	1		1/4		1/2
	na prostřední	2		1	1/4	3/4
	na Kukleč	1		1	1/2	1
	na Sýkorově	3		1		1
	u Mierosína	2		3/4		1
	Nová	1		2		1 1/2
	Keslice	2				1/2
	Kozwarovka	2				1/2
	Krávnice	1				1
		12		7	1 1/4	7 1/2

Podle Berni muly osiva žitka Sladecy 8 jt.,
pšady a 7 jara také 8 jt., - ouhorem leží 10 jt.,
porostlých rolí má 9 jt., ladem leží 10 jt., aková
4 koně, vlaštní, 1 krávu, 3 vlaštní ovce, 1 svini a
sklízí 4 vozy sena.

Podle Manseftsbuk pro Anno 1814. mělo čp.

11. bylo obyvatel:

Frantz Moravec Bauer 29. let. =
žena Marie 21. let. =
syn Vojtěch 1. rok. =
Jacob Nový 57 let. =
žena Dorotka 54 let. =
děti Martin soldát 29 let. =

Vorssyla in 11.

26 let. =

Schimou soldát

23 let. =

celkem bylo při sčítání lidu r 1814 v obci
Čechovicích napočteno v 36 domech 271 lidí.
V čp. 11. bylo 8 lidí, 5 mužů a 3 ženy.

Podle zápisu z r. 1710. byl statek, Sládkovský
přípsaný Matěji Sládkovi za sumu 60 kop
míšeňských grošů měl v roku 1721 tyto pozem-
ky:

1. Mezi mezi Morávkovým a Běčvářovým 2 věrtele.
2. Polina mezi Peškovým a Šerýho Sedliště 3 věrtele.
3. Velký mezi Michkovým a Novýho 1 sbrých.
4. U křížku mezi Morávkovým a Peškova 2 sbrýchy.
5. Nad Okrouhlicema mezi Šerýho a Novýho 3 věrtele.
6. Podcesti přední mezi Novýho a Moravcovým 3 věrtele.
7. Podcesti zadní mezi Šachtovo a Kamzovým 2 věrtele.
8. Za Sýkorovky mezi Morávkovým a Moravcovým 1 větel 2 měrice.
9. Lán mezi Šerýho a Michkovým 1 sbrých.
10. Niva mezi Šachtova a Moravcovým 2 věrtele 2 měrice.
11. Vrch mezi Šerýho a Peškovým 2 sbrýchy.
12. Zaborovka mezi Šachtovo a Šerýho 3 věrtele.
13. Plánka / Drolivch / mezi Šerýho a Michkovým 3 věrtele.
14. Plánka / Suchá / mezi Kamzovým a Morávkovým 1 větel 2 měrice.
15. Široká mezi Peškovo a Křemáčovým 2 sbrýchy.
16. U silnice mezi Křemáčovo, Šerýho a silnicí 2 měrice.
17. Z. Chlumec mezi Novýho a Peškovým 3 věrtele 2 měrice.
18. P. Chlumec mezi Běčvářovým a Morávkovo 2 věrtele 2 měrice.
19. U Puhoně / Krajina / mezi Morávkovým a Pešinou 1 sbrých 2 měrice.
20. Z. Chlumec mezi Běčvářovým a Kamzovo 3 sbrýchy.

21. Kešnice mezi Kamzovým a Šrachtovým 2 sbrých 1 větel. -
 22. Hlinka D. mezi Šerýho a Šrachtovým 3 větele 2 měřice. -
 23. Hlinka D. mezi Novýho a cestou 3 větele. -
 24. U Shromady mezi Mětkovým a Bečvářovým 3 větele. -
 25. Podzahradecký mezi Šrachtovým a Kamzovo 1 sbrých 1 větel. -
 26. Bába mezi Morákovým a Šerýho 3 větele. -
 27. Dřek Bába louka mezi Moravcovým a Šerýho 1 větel. -
 28. Nad Vesnicema mezi Novýho a Kamzovým 3 větele 2 měřice. -
 29. Za Šišákovicemi mezi Kamzovým a Novýho 1 sbrých 2 větele. -
 30. Zahada mezi Šerýho a Šrachtovým 1 sbrých. -
 31. Na sedláckách mezi Pěškovo a Moravcovým 2 větele. -
 32. Za Šerých mezi Bečvářovým a Šrachtovo 3 větele 2 měřice. -
 33. Dlouhý mezi Mětkovým a Bečvářovo. 1 sbrých. -
 34. Malý mezi Moravcovým a Pěškovo 1 větel 3 měřice. -
 35. Kopaninka mezi Šerýho a Bečvářovo 1 větel 1 měřice. -
 36. Mezi malý mezi Mětkovo a Bečvářovým 3 větele 2 měřice. -
 37. Kopanina mezi Moravcovým a Šrachtovo 3 větele. -
 38. Křevárovska mezi Kamzovo, Bečvářovo a Pěškovo 2 větel. 2 měř. -
 39. Plyná mezi Šerýho a Morákovým. 3 větele 2 měřice. -
 40. Rovina mezi Šrachtovo a Kamzovým 1 sbrých. -
 41. Hlinka #. mezi Bečvářovo a Mětkovým 3 větele. -
 42. Hlinka D. mezi Šerýho a Bečvářovým 2 větele 2 měřice. -
 43. Blavina (Bjtkovice) mezi Šerýho a Kamzovo 1 sbrých. -
 44. Nade drakama mezi Moravcov a Kamzovo 2 sbrých. -
 45. Touvaříš mezi Pěškovo a Novýho (obáhl) 1 větel 2 měřice. -
 46. Kliv mezi Novýho a Kamzovým 3 větele, 2 měřice. -

= Louky. =

1. U sedliště mezi Novýho 1/2 vozu. -
 2. - - - malá mezi 1/4 vozu. -

3. Běhanice mezi Mlynářovou a 1/2 vozu. -
 4. Dolina mezi Moravcovým a Bartovo ježakrádky 1/4 vozu. -
 5. Vokrouhlice mezi Moravcov a Pukonem 1/4 vozu. -
 6. Kopscovala mezi Šrachtovo a Kamzovo 1/4 vozu. -
 7. Prostřední mezi Kamzovo a Pěškovo 1 vůz. -
 8. Kůkle vlněná mezi Prostřední a Okhelicema 1 vůz. -
 9. Křavůvka mezi Šrachtovo a Mětkovo 1 vůz. -
 10. Sýlovka mezi Šrachtovo a Mětkovo 1/2 vozu. -
 11. Vesnice M. mezi Šrachtovo a Mětkovo. 1/4 vozu. -
 12. Vesnice V. mezi Kamzovo a Šrachtovo 1/4 vozu. -
 13. U Měřína M. mezi obcemi cestou a 1/4 vozu. -
 14. - - - V. mezi 1/2 vozu. -
 15. Křevárovska mezi Bečvářovo a Kamzovo 1 vůz. -
 16. - - - Kř. mezi - - - 1/4 vozu. -

Celkem volí pod 42 sbrýchů 1 větel obilí. -

Celkem luk pod 8 vozů sena. -

Dobýška chová vlašského 4 koně, 2 voly, 4 krávy, 1 jalovici, 10 ovcí a 1 svini.

Desátku dává fariáři vrchnímu 3 větele pšenice, 3 větele žita, 3 větele ova. Letní z každé krávy 1/2 žejdlíku másla, postního času 10 vajec. -

Ollroku dával vrchnost (plat)

Svatohavelského 51 krejcarů 2 denáry. =

Návočného 1 platy 51 krejcarů 4 denáry. =

Slepice 2 t. j. 14 krejcarů.

Vajec 50 t. j. 16 krejcarů 4 denáry. -

Máku 1 šrot. t. j. 14 krejcarů. -

Dále platí z jedné krávy kostelní železní k řádění čížkovskému 14 krejcarů nadosmrti. -

Spaudu nebo ospu (t. j. obilí odváctěné vrchnosti)
 Žita 1 sbrých 2 mírky.
 Ječmene 1 sbrých 2 mírky.
 Ovesa 1 sbrých 2 věrtele.
 Koučele 1 libru.

✱

= Roboty polahů a ruční vykonávali moji
 předci následovně:
 Od sv. Jana až do sv. Václava (každoročně)
 povinně, každý týden 3 dny s koňským pola-
 hem a 1 den ručně. - Nad to byli majitelé koň-
 ských polahů povinni z hlubů roboty odvájet že-
 leznou rudu z Klabavy a Eipovic do panských
 hutí (nyní železná Huta) kdež mísená s rudou, kle-
 ná se dobývala nad obcí Sedlištěm v panském lese
 a bylo prý z toho výborné železo. Robotní práce ze-
 mědělské vykonávali moji předci u poplužního
 dvora na Duběi. -

Historie majitelů. -

Kdo hospodařil na nynějším statku čp. 11.
 před bitvou bělohorskou, nedochovalo se v listi-
 ném materiálu našich archivů, řádných bezpeč-
 nostenských úřadů a na farních úřadech v archivech
 zničili veskeré známky života na našich vsích. -

Podle ústního podání mých předků, které pře-
 našeno bylo z pokolení na pokolení, osídlili zřejmější
 vesnici kolomské ze severní Moravy z kraje ko-
 města Sternberku a mezi nimi dostal se i rod
 náš, MORAVCI na dnešní náš statek čp. 11. -

Bylo prý to, ten den po třetím svátku vánočním
 léta Páně 1620. - Průchilou válkou náš kraj tuze
 trpěl, neboť mnoho statků v Čechovicích a i v
 sousedním Měrcíně bylo vypáleno do základů.

Poněvadž spálené a opuštěné statky nic vrchnos-
 ti nevynášely, - musela se vrchnost starat o to,
 aby měli dostatek podaných; - snad ona část
 moravské země byla od válečných hrůz ušetřena,
 že mohli tamní Sternberkové přisídlit na panský
 Sternberku na železně hoře jistou část podaných.

A tak se stalo, že na opuštěný náš grunt a grunt
 čp. 11. u MORAVCI osídlil roď Moravců a sice
 otec se synem. - Tého času dozajista bydleli tři
 rody starousedlé a sice roď Měčků, Sráchtů a
 Sládků. - Poslední z těchto rodů, byl určitě jiné-
 ho příjmení a provozoval v obci křemáriství. Kře-
 ma pabrně stála na nynějších zahradách čp. 11 a 12.
 před průčelím obytných budov těchto statků, neboť

při planýrování povrchu a vysazování
včetně sborní v těchto zahradách, přišlo
se na staré kamenné základy, spousta stěpi
na nichž jest matečný středek a ještě větší moř-
stří ječného, sladu a spousta kusů áhel a přeje-
vých lašek. Krémářská budova jisto jisté sta-
la za své před Bilou Dorou. -

Všichni kolonisté do vsi Čičovické přišedli, byli
určité původu slovanského, - soudě podle ryze
českých příjmení. -

Na slatku čp. II. utvrdili svůj se Moravcové pou-
ze necelou generaci. - Na sklonku první polovice
XVII. století šel hospodář z usedlosti, zejména
kam a vřehnost nechtěla mít grunt bez hospodá-
ře, dosadila na opuštěný tento statek, svoji
milenkou Marii Sládkovou z Novotník. Staré
listní podání říká o této ženě řáji mavnou his-
toriku, že svůj byla selskou dcerou, za muž proti
vůli rodičů dojížděti všemocní páni ze želeno-
horského zámku, neboť svůj byla hezka jako obrazek.
Každý její rodič tomu přáníovali prostě dcerku
jim vzali a dosadili na opuštěný grunt v Čičo-
vicích. - A tak po ní dostal, prázdný čičovický
grunt i své jméno „Sládkovský“.

V matrice fary vrčevské, dočítáme se o rodu
Sládků nejdrívě z Novotník kdež r. 1660 zapsána
jest Kateřina Sládková z Novotník, pak krty 121
manželi Jiřího a Doroty Sládkových r. 1668-1671.
kteří jsou vedeni jako šenkýři. Jáž Dorota zabila
se padem se stromu dne 10 června 1676 a ovdově-
lý Jiří Sládek se znovu oženil a vzal si za ženu

Marii o nich činěna jest zmínka v Berní Rulll
z r. 1654. a uváděny jsou jako majitel „Sládkovské-
ho gruntu.“

Podle matričního výpisu, uvádí se jako manžels-
ká dvojice r. 1696. Jakub Sládek s Annou manžels-
kou, kteří měli tyto děti Matěje, Dorotu a Marii.
Jako kmotři uvádí se Ondřej Šracha rychtář,
Dorota Sládková šenkýřka a Kateřina Morav-
cová selka, všichni ze vsi Čičovic. To nich jest zmín-
ka v Berní Revisiaci z roku 1675. a uvedeni jsou
co vlastníci gruntu Sládkovského.

Podle matričního výpisu fary vrčevské a Vizita-
cionsefundas řáble panství želenohorského, uvádí
se jako další majitele gruntu Sládkovského manže-
le Matěj a Věruška Sládkových, kteří měli r. 1717
tyto děti: Matouše 28/8. 1707, Jana 13/5. 1710,
Jakuba 1/5. 1713, Marijannu 30/5. 1715, Rosynn 8/2.
1717. - Za kmotrovstvo uvádí se Petr Sládek krémář
z Čičovic, Václav Blahout sedlák ze Sedliště a Dorota
Karešková selka ze Zahradky.

Podle matričního zápisu fary vrčevské, ze dne
7/6. 1746. odtán byl Jakub Sládek, sedlák z Čičovic,
s Magdalenou, Apolenou Kovařovou ze Zahradec-
kého mlýna, jimiž za svědky stali Pomaš Klus a
Simon Sládek oba z Čičovic. - Z manželství tohoto
vzešli 3 děti Magdalena, Marie, 1747, Anna, 1748/a
Josef, 1749/ O těchto manželích zmiňuje se Knihka příjmi
a vydání fary čičkovské založená 7/1. 1716/ je bytli po
vini platiti z řadu čičkovskému v r. 1765. 4/XI.
z jedné krásny kostelní železně. 1 kočně 18 krejcarů z
jalovice 3 krejcarů a z telat 1 půl 1 t. j. 4 1/2 krejcaru.

Nejstarší Magdalena provdala se za Pavla Šrob-
la z Nového Věštiny u Klatov dne 24/6. 1768. jimž
za svědky stáli Václav Šebesta ze Dvorce a nevěstin
otec.

Nejmladšímu Josefu postavil otec chalupu
Sládkovskou čp. 3. na návsi, - kteráž pojal za
manželku Kateřinu Moravcovou, dceru Jana
Morávka z Čičovic čp. 21. jimž stáli za svědky
Jan Kovář mlynář ze Zahradky a Petr Novák
sedlák z Kýcholup.

Prostřední dcera Anna pojala dne 12 listopadu
1769. Simona legitimovaného syna Methoda
Moravce z Čičovic čp. 14. jimž za svědky byli Simon
Mareška a Jan Chodora oba sedláci ze Zahradky.
Přímlo počinem vraci se opětně rod Moravců
na grunt Sládkovský po 122 letech.

Z tohoto manželství vyšlo 7 dětí a to: 6/I. 1771,
Baroloměj, 16/II. 1777, Šomaš, 28/7. 1783. František,
23/XI. 1784, Matěj, 14/2. 1788 Josef, 11/6. 1794. Teresie,
23/XI. 1806 Anna. - Všem narozeným stáli za kmotry
Josef Šracha z Čičovic, Kateřina Marešková ze
Zahradky. - Z těchto sedmi dětí nezmiňuje se mar-
tika o čtyřech mužích. - Pravděpodobně se vyje-
nili na cizí farnosti, - o dalších třech jest na-
psáno, že Teresie zemřela z nastoupení a Anna se
provdala 23/XI. 1813. za Františka Palackého
sedláka z Čičovic čp. 20.

Syn Františka po dědíl Sládkovský grunt, a pojal
za manželku, ale pouze polovinu, neboť Simon
Moravec rozdělit n. 1786 celolán na dva půllány
(Původní číslo se ponechalo, původnímu gruntu)

Marie rozenou Galajovou z Nevotník č. 10. (27.I. 1811.)
nově postavený půllán byl pojmenován „U
Režábrů“ a obdržel čp. 33. a byl knihovně přip-
sán sourozenci Matějovi, který se oženil s Barbo-
rou Šrachoovou z Čičovic č. 12. - Matěj Moravec
zemřel ještě poměrně mlad, zanechal tu vdovu
s jediným dítětem Marií. - Vdověla Moravcová
provdala se o rok později za Šomaše Šerého
sedláka čp. 1. v Čičovicích a jelikož nemohla
rechati čp. 33. bez hospodáře, provdala svoji 12
a 3/4 roku starou dcerušku Marii za Petra Šef-
la z Přesína čp. 9. - Od rozdělení celolánu uply-
nulo 16 let a již přišel do cizích rukou do
majetku rodu Šefli původem z Týmačova 10.

František Moravec, který uváděn jest colrus-
likus čp. 11) a zapsán jako František Sládek
rechle Moravec, měl se svoji manželkou roz.
Galajovou 13 dětí z nichž 9 jen vyrostlo, ostat-
ní zemřeli jako kojenci.

Šrou to: 31/7. Marie, 1815. - 1816. Vojtěch, 26/2. 1818.
Josef, 27/10. 1823. Anna, 17/4. 1826. Šrou, 30/XII. 1827.
20/8. 1830. Václav, 30/3. 1833. František, 25/XI.
1835 Matěj.

František byl prostřední postavou, zavalitým
širokým v ramenech znamenitým hospodářem. Uměl
již dobře číst a psát, a několik jeho podpisů
„jako dožadavý svědek“ svědčí o jeho vyspělosti,
z toho titulu byl jeho narozeným dětem za
kmotry: Simon Hlavka učitel ve Vřesíně
a jeho žena Ludmila.

- Syn Josef stal se nástupcem na čp. 11.

jako nejstarší ze sourozenců, byl postaven ve
 velké ranně. Za manželku pojal r. 1849.
Kateřinu Končelovou z Činovského gruntu
 z Kramolína čp. 9. - Oba měli již tehdejší ven-
 kovské školy a uměli dobře číst i psát a po-
 díleli se na vrchnostenské robotě. - Kateřina
 na Kratickém dvoře u Plánice a Josef ve dvo-
 ře Dubči u Brádkla a vozil také železnou ru-
 du z Klabavy a Šipovic do Železných Huti
 v katastru obce Dvůrec vrchnosti postavených.
 Václav oženil se se sestrou manželky bratra
 Josefa Marii Končelovou z Kramolína a měl s
 ní 10 dětí, (osm děvčat a 2 hochy) která se všem
 provdala do Prahy, a jejich bratři:

Štan žil v Košicích a Václav v Kralupech.
František bratr hospodářův vnučil se krejčím
 ve Vídni a tam se aklimatizoval. - Jeho syn
 byl kapelníkem, který vystupoval ve vídeň-
 ském rozhlase.

Anna zemřela za svobodna, což vkrusilo její mat-
 ku tak, že sešila, a brzo na to zemřela. Její man-
 žel vdovec, oženil se dne 23/VII. 1845. ve staru 61.
 roku, s Annou dcerou Vilma Berkovce sedláka z
 Srb čp. 13 a Markéty rodem Bužkové z Sedlístě čp. 1.
 (48 let staru) Jako svědci jim stáli u odavek Matěj
Stobliža chalupník z Vrčene čp. 3., a Štan Šlarnička
 chalupník z Vrčene čp. 5.

Mariie provdala se 31/X. 1837. za Matěje Maška
 do Sedlístě čp. 33. - Jako svědci působili Vojt-
 eš Frklík sedlák z Sedlístě a František Pa-
 lacký sedlák z Čičovic.

Josef Moravec s manželkou Kateřinou rozenou
Končelovou vychovali čtyři děti. Kateřina
 narozena 8/6. 1850., Pomáš narozen 19/XII. 1854,
Marii narozenou 5/2. 1860. a Františka, naroze-
 něho 4/XII. 1865. - Všem dětem byli kmotrami
Pomáš Mička sedlák z Čičovic čp. 13 a jeho žena
Kateřina.

Žij jako hospodáři vystrojili svatbu nejmladší-
 mu bratru Matěji, který se oženil dne 15/6. 1868.
 s Kateřinou dcerou Josefa klasný domkáře z
 Čičovic čp. 22. - Svědci jim stáli, Blázej Hora z
 Vrčene a Josef Greif ze Zahrádky.

= Dne 26/I. 1869 provdali svoji dceru Kateřinu
 za Martina Cepřechy gruntovníka z Milec č. 27.
 za svědectví Františka Novýho sedláka z Čičovic
 čp. 38. a Pomáše Veliška, sedláka z Čičovic čp. 9.
 = Dne 3/IV. 1880 provdali svoji dceru Marii za
Jakuba Račnu chalupníka ze Soběsuk čp. 2. za
 osobního svědectví Pomáše Mička sedláka z
 Čičovic čp. 13 a Václava Špety gruntovníka
 ze Soběsuk.

= Po svých rodičích stal se vládcem Sládkovské
 ho gruntu syn Pomáš, který je 25 roku, star a
 vojínem 14 Drágonského pluku / kolobrádků klatov-
 ských / oženil se dne 20/VIII. 1880 s Teresií dcerou Vojt-
 eš Šela z Čičovic čp. 33. a Teresie rodem Palacké
 ze Sedlístě čp. 5 (Bláhouvský grunt.) Za svědectví
Bojička Novýho z Čičovic č. 7 a Martina Cepřechy
 z Milec č. 27. -

V svých letech manželství vystrojili svatbu svému
 bratru a švagru Františku Moravcovi, který pojal

Dne 10/II 1891 za manželku Marii Nachsmanovou dceru Jana Nachsmana a Marie (rodem Maňové z Pisova) z Budislavic čp. 10. - (Malupa Brejškova) Ovdal správci Jan Černý. - Otec Tomáš Moravec byl velké silné postavy širokých ramen, vyklenutého hradníku, osmahlý a bezvolesý. - Byl pracovitým a pilným hospodářem otcem 10 dětí. - Dříve pracoval jako člen ředitelstva okresní záložny hospodářské v Nepomuku, členem místní školní rady, občanského zastupitelstva a posléze 1 období i starostou obce. - Za jeho starostování vlastnoručně odevzdal diplom čestného občanství vlasteneckému učiteli čechovické školy Jakubu Anderlovi ku kterému pravil dne 17/II 1900 v hostinci u Palackých následujícími slovy: Vážení pane učiteli! Za zmocněním občanským zastupitelstvem naší milé, tiché obce, plním rad úkol, který dosud žádný starosta obce čechovické, ba ani žádný starosta v okolní některé obce plniti příležitost neměl.

Odevzdávám Vám diplom čestného občanství a přeji Vám jménem všech stále štěstí, - a sobě přeji, abyste ještě dlouhá léta mezi námi pobýl. (Kronika obecní školy čechovické) Při dobré péči o rodinu vystavěl r. 1886 mlynářskou obytnou slavení, kulnu u sláji a přistavěl stodolu. V roce 1918 dal šaškovou křtinu na sláji a kulnu a v roce 1919 na obytné slavení. S svoji manželkou Teresí vyživil 3.000 glatých

pozdějších 6.000 Koun. na dobu tehdejší dosti značný peníz. -

Tak už v předu saz-naménáno sloužil otec Moravec Tomáš u Klatovských dra-gounů. Jako aktivní voják narukoval do Klatov a pak vojařil v Brněku nad Sázavou, v Ginzu a v Kanižji, v Maďarsku pak v Grazu (Slyrský hrade) v Slyrsku. - Když přišel rok 1878. a Rakousko mobilisovalo, byl otec povolán, ale už k voza-tajstvu do Bosny, neboť rakouská říše anektovala Bosnu s Hercegovinou a sloučila bylo země s mocnářstvem.

- Když otec zúčastnil se operaci u Slavonského Brodu, Doboje, Maglaj, Zepče, Zenice a Sarajeva. - Než se vrátil z vojny, speradlo mu doma klemtil se sláji a pollouklo i několik kusů dobylka, to však již doma zase uvedly do pořádku a do původního stavu. - Louky pod Měrcínem prodal Františku Ernestovi (1.) a Františku Pyrpckovi (1.) Dvě louky u Sedlišťe pro-

Tomáš
MORAVEC,
Maloval dne 12. III. 1942.

* 9/II 1854 + 11/II 1945.
akad. arch. Vojta Moravec.

Bosensko-

dal Kautišku Zahradníkovi | Mandom | Louku Dolní
a Smetalek prodal Josefu Končelovi č. 28. ze Smetalek.
S manželí Tomášem a Marií Šeflovými směnili tyto
pozemky. Za část zahrady před průčelím obytného
stavení čp. 11. která patřila čp. 33. dali moje rodiče
role na Obrince. - Za část zahrady čp. 33. kterou rodi-
če pohlubovali pod přístavbu stodoly, dali rodiče
č. 76. Hlouvar v Klincech, mnohem větší pozemek. -

= Dnes po mnoha letech musím přiznat, že moje ro-
diče udělali dobře, když pozemky vzdálené a v cizích
katastrích odprodali a hleděli si více pozemků v
domovské obci, bližších.

Z celkového počtu narozených jejich dětí jsou: Josef
* 31/8. 1851., - Marie * 18/1. 1884., - Václav * 4/7. 1886., -
Terezie * 15/10. 1888., - František * 8/3. 1891., Anna *
31/IV. 1893., - Tomáš * 17/X. 1894., - Vojtěch 29/5. 1897., -
Anežka * 17/X. 1899. a Augustin * 24/5. 1902. =

Dvým z těchto dětí stali hrobem Josef a Marie Palac-
ká z Ččovic č. 39., - druhým čtyřem František Chodora
kostelník z Vrčevé a Kateřina Kelišková (dříve Palacká)
z Ččovic čp. 51. -

= Dne 19/4. 1904. provdala se Marie za Jana Trefnýho
rolníka ze Březi čp. 8 u Blatné. - Jako svědci uvedeni
jsou: Václav Trefný rolník z Březi čp. 28., a Václav
Nash rolník z Pozdyně čp. 29. -

Dne 3/II. 1904. odstěhoval se do Chicaga v Americe Václav
ku strýci Janovi z Borku, vyučiv se dobře kudebníkem.
Tam se vyučil v oděvním závodě, - a jako horlivý kato-
lík pracoval ve velké české organizaci, Katolický dělník,
kdež posléze se stal i jejím státním tajemníkem. Dne 1904
oženil se s americkou čítkou Hermínou Čechalovou jejíž

rodiče pocházeli z Benešovska. - V roce 1936 přijel se
podívat do staré vlasti, byl viděm československé
výpravy z Ameriky, Národní sociální Beseda Fr.č. která
vstoupila na rodnou vlast 20 května a pobyla zde
až do 19 srpna, kdy odjela nazpět do Ameriky. -

OZNAMENÍ UMRTI

VÁCLAV V. MORAVEC

obydlí: 1444 South Austin Blvd, Cicero.

zemřel v úterý 8. října 1952 v 62. letě věku, r. 1890 67 ro-
ků, manželkou sv. svatoucí manželkou, kterou byl v Če-
chovicích u Neposadky v Československu a v čase smrti 49
roky. Byl členem oddělení sv. Josefa, 6.124 K.D. Působil dle
svého povolání kovářem ve firmě v později, 12. října 1933, v
62. letě věku a kategorie čestného občana města, 2444 Cicero
St. Chicago, do chrámu Páně sv. Františka římské,
15. ul. v Austin Blvd v Chicagu, kde se také státní občanství
dne 17. v 9. letě věku, a odjel na hřbitov sv. Vojtěcha.

Ka uctívání soustrastí přátel

HERMÍNA MORAVEC, truchlička manželka,
ELIŠKA VENDL, dcera; CHARLES VENDL,
seť; WILLIAM a CHARLES VENDL, vnou-
čata; bratři, sestry a zvalkové v Čechách a
ostatní přátelé.

Plati informace odti Černák, publikoval ústav, telefon 07-
210 2142

všechna práci a tužby a tím i veškerou přízeň, - neboť
vychoval jednu dceru, která se provdala za Angličana. -

= Dne 9/II. 1909. provdala se Terezie za Václava Čermá-
ka rolníka v Lížkové čp. 56. - Jako svědci jim stali:
Jan Škrivan rolník v Kramolně čp. 44. a Kautišeky
Václav rolník z Ččovic čp. 48. - Vychovala čtyři děti
a 2 hochy, - a po 19^{ti} letém působení, když postavili si
stodolu a zaplatili dluh, zhoubná nemoc (zápal
břišní blány) učinila konec jejímu životu. - Byla pocho-
vána na Hromnice 1928. -

= Dne 12/2. 1914. oženil se Josef s Marií, vdovou
po Václavu Šeflovi z Ččovic čp. 41. - jímž svědky
byli: František Kový rolník Křečín čp. 17. a Františeky

Štý v první světové
válece 1914-18. respekt-
tivě po jejím ukon-
čení, tak i po okupa-
ci Hitlerovské, vypo-
máhal některým
svarovcům z dílkami
se životními potře-
bami utíkem a pod.
Kouřil ještě jednou
podívat se do rodiš-
tě, bohužel zákeřná
nemoc ukončila

Moravec voják 7. Zeměbranného pluku č. 7 v
Plzni.

Když přikvapila válka v r. 1914
musel narukovat hned v první
výzvě, vedlejší obrázek jest vzat
lésně před odjezdem na frontu,
a jest na něm mimo Josefa jako
žena Marie a naše matka Kresie.
Pročelal celou první světovou
válku na několika bojištích
a vrátil se domů zdráv. Počul
že s manželkou vzešlo pouze 1
dívče, které se vdalo do Brna.

- Dolejší obrázky jsou: levý, František a pravý
Domaš. Oba ve světové válce 1914-18. přišli o

života. - František sloužil u Lauitního oddělení
plzeňského zeměbranného pluku č. 7. měl příji-
ti v podzimu 1914 z vojny do civilu. - Poněvadž v
době vyhlášení války byl jako aktivní voják,
šel rovnou na srbské bojiště, kdež s největší pravdě-
podobností při ústupu rakouského vojska ze Srbska
utonul v řece Drině. - František neměl řemeslo, ale
měl 3 měšťanské školy v Nepomuku a měl se stát
nástupcem na čp. št. ač jsme se starali a dolazo-
vali na různých místech, neobdrželi jsme o po-
křesťovaném řádužek zpráv.

Domaš narukoval do Plzně k 8. pěšímu pluku
č. 35 v posledních dnech říjnových 1914, a již na
Silvestra toho roku opustil Plzeň a s marškompanií
odejel na ruské bojiště do Kavpat, kdež dne 26/II
1915 na "staniv vrchu" na hranicích Bukoviny na
pabole upadl do ruského zajetí. - S ním zajati
byli Václav Soukup z Plzně, - Josef Černý z Baby-
lona u Domažlic, - Jan Drincl z Přelína u Švi-
kova, - a štábní kapitán Barock z Křečů. - Vši-
chni se vrátili domů, z nichž dva jako legionáři.
Že zajetí nám nikdy nepsal, - a proto když sko-
nčila světová válka, hledali jsme jej listem
a všemi možnými směry, - až konečně v roce
1920 prošlo listem, že ruské úřady zaslali
Rakouskému spolkovému kancléři ve Vídni,
seznamy zemřelých, bývalých rakousko-uhers-
kých zajatců v Rusku. - Napsali jsme přepis
na Českoslavenký konsulat ve Vídni, aby
zjistil, zda náš nepřítel se nenachází v oněch
seznamech, - a obdrželi jsme úmrtní list č. 96.

HLEDÁM

otčina Tomáš Moravec, který sloužil a
35. v. st. a byl zabit na ruském bojišti 26.
ledna 1915. V zářij 28 v Samarské gub.
Slavronol Úřad selsk. Čestakly, kde byl
poslán na vyšetřování s několika vo-
daj. Hrozil být se 15. května 1915 a
od té doby jest nezvěstný. Laskavě
zprávu o něm zašlete na adresu: Václav
Soukup, Píseň, Harasňova 2. T. (Věšák
bratři.)

BUNDESKANZLERAMT. Abtlg. 7.

Nr. 51670

AUSZUG aus der Sterbematrik Nr. ....
russ: Liste Nr. 96, 2. Buch Seite 11/84

N A M E : M O R A V E C T o m a š
Truppenkorper(event. Rang):
A L T E R : 22 Jahre
GEBURTSORT:
ZUSPÄNDIGKEITSORT:
KONFESSION : katholisch
STAND und BERUF:
STERBEZEIT, -ORT und Todesursache: Totskoe Lager, Gouv. Samara,
... Rasslad ... Tbc. pulm. ... gestorben am 8. September 1915
BEGRABEN:
Protokollierender Priester:
Todeszeugen:

Wien, am 2. Dezember 1929.

FÜR die RICHTIGKEIT:

Johann Kambitzer
1000

dle něhož Moravec Tomáš, 22 roku starý, vyzná-
ní katolického, zemřel dne 8 září 1915. v zájatec-
kém táboru Totzkoe gubernie Samarská Rus-
ko. - Smířili jsme se tedy s tím, že složil svůj
mladý život tam, kam naše noha nikdy
nepůjde. -

= Anna zemřela za měsíc po narození. -
Vojtěch vyučil se řezníkem v Plzeňci av r.
1916. v 19 letech odveden byl k vojsku a naru-
koval do Rumburku, kamž byl 7 Zeměbrance-
ký pluk z Plzně přeložen. - Po výcviku poslán
byl na ruské bojiště do okolí Slavoslavova.
V jednom úseku byli rozloženy 4 české pluky
a sice: 6., 7., 8. a 28. Zeměbrancecké pluky -
a poněvadž byla všeobecná domluva s rus-
kou armádou a přechodu všech 4 pluků
na jejich strannu a nejspíše hrada způsobila, že
den před dnem, kdy měli ty pluky přejít, byli
odesláni na italské bojiště. -

= Po nějakém čase byl Vojtěch, nasypán od gra-
natového náboje a otráven plynem, takže už se
do konce války na bojiště nedostal, - a jako člen
sanitního oddílu působil v nemocnici. -

Dne 20/4. 1925. oženil se s třeškovou roz. kareškovou ze
Zahoří vdovou, po Ladislavu Němečovi z nepomu-
ku čp. 93. - Z manželství vzešel syn Jaroslav.

= Anička vychodila školu a ve žních 1914 při
společné práci na Josefovo poli (Vrhu a křičina)
při bowice, byse rozehrála, umokla od čehož dostal-
la katar plíc a dne 28. 15. 1915 zemřela takže jsme
zůstali s rodiči sami. (Vojtěch a Augustin).

Anna Sládková manželka Šakuba Sládka
zemřela 25. 11. 1707. ve věku 76 let. -

3. II. 1735. zemřela Veršila Sládková manželka
Matěje Sládka ve věku 70 let. -

23. 3. 1775. zemřel Šakub Sládek sedlák z Čečovic
manžel Magdaleny rodem Kovářové ve věku 62 let.

27. 3. 1808. zemřel Šimon Moravec pololáník
manžel Anny rozené Sládkové ve věku 71 roku.

5. 11. 1810. zemřela Anna vdova po Šimonu Morav-
cov sedláku z Čečovic ve věku 72 let. | sešlost. - |

3. 15. 1867. zemřela Anna Moravcová man-
želka Františka Moravce ve stáří 68 let. -

20. 3. 1868. zemřel František Moravec výměnkář-
pololáník, manžel Anny rodem Berkovcové ve

věku 84 let sešlosti věkem († 28. 7. 1783. - + 20. 3. 1868.)

Zánět plíce 82 let 9. 10. 1900. zemřel Josef Moravec výměnkář z
Čečovic čp. 11. ve stáří 83 let na sešlost věkem.

7 měsíců 13 dní 2. 3. 1915. zemřela Kateřina Moravcová výměn-
kárka z Čečovic čp. 11. ve věku 85 let na marasmus. -

Dne 2. 3. 1931. zemřela Terese Moravcová výměnkárka
z Čečovic čp. 11. ve věku 68 let na mrtvici mozkovou. -

Dne 11 ledna 1945 zemřel Tomáš Moravec výměnkář
z Čečovic čp. 11. ve věku 91 let na sešlost věkem. -

(Opis křesťan Marie Šalajové z Něvolníků, fara Knádl.)

Dne 11. Julii (červenec) 1792. v Něvolníkách čp. 10. naroz-
zena Marie Šubá realky Šalajová katolička, ložě

manželské. Otec: Jan Šubij realky Šalaj syn sedláka
Matka: Anna rozená Šalová z Radostic č. 15. -

(Odkazky Frant. Moravce a Anny Šalajové fara Knádl.)

27. I. 1811. zemřel František Moravec pololáník syn
† Šimona pololáníka z Čečovic a Anny rozené

Starší obrázek ze st. rodu na Martina Ceplesky
z Mileč a Kateřiny rodem Moravcové r. 1910.

Stojící:

Václav syn -

Kateřina rodem -

Martina syn -

Klomena dcera -

Sedící:

Marie rož. Šilovská

Martin Ceplesky st.

Kateřina rož.

Moravcová s dětem

Marie Šilovská rož.

Martin Moravský s dětem.

Sládkové z Lčovic čp. 11. v stáří 27roční svobodný katolík.

Nevěsta: Marie dcera Jana Kalaje polobánika z Novolnky čp. 10. a Anny Šalovy z Radosie v stáří 19roční.

Svědci: Josef Balacký rychtář Lčovic čp. 20. a Jan Šumpach Novolnky čp. 19.

Odávající kněz: Ignác Frisch lokalista.

Otec Moravec Tomáš zúčastnil se volby okresního starosty v Nepomuku v r. 1883. - zvolen byl jednohlasně hrabě Jan Hlaxach majitel panství žinkovského. - Když uvážen byl o úřad v Nepomuku museli povinně všichni mladí hospodáři, - majitele koní, jeli kořmo k žimku žinkovskému, na prohlídku a odluď jej provázet až k okresnímu domu v Nepomuku. - Holik koní pod sedlem ještě prý nikdo neviděl, - jako tehdy, všechny obce bývalého soudního okresu nepomuckého se zúčastnili. - Hrabě Hlaxach vystrojił kostlnu pro zúčastněné a sice: v lanském Domě na náměstí, - v hospodě "U Lípy" před děkanstvím a na Vyskočilce. - Otec tehdy 29roční sláx, velmi rád o tom vypravoval v selském banderium. -

Návštěva bratří s Velké Rusi (Sovětského svazu)

Z okresního vedení v Lpě došlo do naší obce oznámení, - že sovětské družstvo hospodářů v Liskoslovensku navštíví dne 20 ledna také naši obec. - K tomu se proto nízkué přípravy k pohostění a uhlířda se volně prostranství a zemědělské objekty v Ž. D. - Když je dovezl autobus na naši návěs přivítal z předseda k. A. F. Káclav Kaur, - ve škole kde bylo klávně uví-

Na památku na den 20. I. 1962.

U příležitosti návštěvy rodiných Čechovic Sovětskými hosty, stáj zde vlastnoručně podpisy zúčastněných. 20. I. 1962.

На добромъ и лавномъ
20-мъ января 1962 года
Костомъ оренъ благодарен
отъ всего села въ
бүднемъ храмъ бою свое
мизну о велика гүзине
Совѣтского и чехословацкаго
караго.
20/1-62
Н. К. К.

Поспешно отвѣщаю Вамъ
гласъ и благодарю Васъ
за доброту и гостеприимство
и за помощь, которую
оказали намъ.
Съ уважением
Н. К. К.

Přehled:

My Sovětští družitelé byli jsme ve Vaši pohostinné vlasti, které jsme se srdce vděční. Celý život budeme pamatovat na velkou družbu sovětského a československého lidu. -

Dovolte přát Vařny velkých úspěchů v budování Vařcho družla, přát Vám kláš a štěstí a vidět komunismus slávněma očima!

lání a projevy hosti, měla k hostině projev paní ředitelka školy. - Já jsem byl požádán, abych k našim bratřím proslouval několik vět a požádal je o písemně věnování do kroniky, což jsem učinil a v celku jsem řekl asi toto:

Moji sovětské přátelé!

Jest pro mě ctí, - že mohu na půdě rodné obce přivítat naše vzácné hosty ze sovětského svazu, - kteří počtí naši obec sojci náležitou. - Vím vřel si toho od říj, neboť před 16 1/2 rokem, vřel jsem na pokraji naší náosí, plavnou sovětskou armádu, osvoboditelku všech mírumilovných národů, - skronikou naší obce, - kdež velí oddíl se nám přečítal svými podpisy. - Vzpomínám dále jak za okupace, hostil jsem dva sovětské partyzány a sice Ilju Grigorie Pimonovice a Ilju Dimitrije Filipovici. - Rovněž nich nešťastně zahynul v blízkosti naší obce a druhý se zdárně vrátil ku svým milým do sovětské vlasti. - V zájateckém táboře v Počkoji u Samanů, - zemřel i můj bratr, - účastník I. světové války, na epidemii. - Nadm proto už dávno k našim bratřím z východu přátelské vztahy a proto dnes přicházím opět, - abych je poprosil, aby do naší kroniky napsali své přátelské řádky.

Grošní odpokudne jest u příležitosti naší návštěvy u nás, - naším svátkem, - proto vám všem přejem, - aby se vám u nás líbilo. - Buďte u nás srdečně vítáni!

Všechny proslavy v československém znění, překládala do slovně tlumočnice, kterou ústředí delegovalo z hosty. - Vedoucí výpravy s Kušnarjev, mě za proslou poděkoval, obejmul mě a daroval mě na památku odznak sovětsko-československé družby, za práci v domácím odboji. - Lho večera pak se zúčastnili všichni hostiny a hasičského ple-su v místním hostinci, - opílnosti pak odjeli do Ržně.

Moje rodiče nepočítali s tím, že by hospodářství pro-soupili až mě nejmladšímu synu, - ale měli vážný úmysl předati jej, - synu Františkovi až v podzimě v roce 1914. - se vrátil z přeženění služby vojenské. - Bohužel v červenci přišla válka a on jako akční voják musel hned do fronty iad a jak v předu uvádím ulomil v řece Drině. - Se mnou počítali rodiče na studiu, - ale když se toto stalo musel jsem zůstat doma a v roce 1924 se oženil na stateky. - Podmínky jsem neměl špatné co jsem vyžer-nil o penězích, dal jsem rodičům, takže jsem počal hospodářit bez dluhu. - Poněvadž už tehdy projevoval se jistý odklon od zemědělské práce a hodné lidi se sťahovalo do měst, - snažil jsem se (počítaje s tím, že čím dál, tím méně bude pracovníků na hroudě) zeclit si svoje malé polečka a louky ve větší celky, - abych mohl na svém hospodářství pracovat se zrojením. - Běe se sice dařila ale ně rychlím tempem, když se mezi směnou pozemků se sousedy ještě nějaké přikoupili, jiné ožpro-dali zaokouhlili se pozemky navolice, že se na nich nechalo snáze pracovat strojem a co navíc byli-li mo-kre i snáze se odvednili. - Tento postup ale dělalo jen málo hospodářů, - druzí nečině k tomu přiklízeli.

Mohu říci, že za těch 33 roků našeho hospodářství, jsme si v mnohém pohověli, - neboť všechno jsme sekali strojem, - a byly jsme vždycky dříve s práci u konce, nežli ti druzí.

Mnoho jsem vystavěl (1 kůlnu, 1 stodolu, 1 kůnskou slaj, chlévec pro slepice a prasata, 2 vozy dřeviny, 1 gumek viz, výfukovou re-začku, čistič mlátičku, - přestavěl malou světnici, přestavěl kůn-kou slaj, koupil od šefa 33 zboroviště a mnoho jiných drobných věcí. - Naslavil a našel jsem se dost, - ale vždycky jsme se

dobře najedli. - Rodiči u mě nikdy žádného příkoří nezažili, - žili ve spolupráci s námi, - aniž by brali nějaký výměnek. - Rovněž i službu čelěd, žila s námi pokroměně a dovedl jsme se všemi dobrými přáteli. - Od r. 1950 počínaje usilovali nadřízení úřady, aby jsme upustili od soukromého hospodářství a založili v obci hospodářství společné. - Úřady chtěli, lidé nechceli, - a tak se navzájem na vesnici všechno bojkotovalo. - Končeno po velkých polích, které nebyly ani vypracovány a postaveny, kterých bylo větší zemědělské profi-
 xati (nebyla jim povolena zahradka, při státním výrobě, nebyla povolena výměna peněz, - práce na masopust nám odvezli, - hrozili pokutami a vysídlováním) záložně bylo 1958. 1957. Jednotné zemědělské družstvo v naší obci. - Jed-
 jsem se proto pozval, že ten kdo nic ve svém hospodářství ne-
 nezahradil, nic nepočítal ještě v tom stejně jako ten, který
 je zahradil, peníze utrácel a ani si neměl čas odpočívání
 kdo neměl stroje, - nemusel je družstvu dát a ani jinak na
 strojový park přispívat. - Dále se pozvalo, že kdo do družstva
 nic nedal - nejvíce peníze. - V naší obci nejvíce ustavení druž-
 sva propagovali: Josef Nový předseda N.V. a kovář čp.8. - Josef
 Bouček kovář čp.50. a Jaroslav Sládek domkář čp.30. - Nejvíce
 byl Josef Nový ten každému vykrádoval, kdo se nedá do družstva
 a sám tam nešel, dal tam peníze, - ta mu umřela a on se myslí
 smije lidem a pokládal tím oběma spoluhodci, kteří v družstvu
 dělají a kovář Nový dělá v průmyslu, - a v družstvu ani krádež
 sláblo nepřeložil, - ale jeu kritizuje. - To kito tři vykrádeči dostali
 než neví nic zvláštního, byli příslušníky státní správy, kom-
 nistické, ale prakti v zemědělství neměli žádnou a nadělali o-
 škody než užitek. - Která bylo že se s nimi spojili větší rolníci,
 kteří v družstvu by museli dělat a jako funkcionáři se ja-
 pavalovali a prospěšně a klouzně věci neprováděli. -

Мби орен папу берупера с рекоубаванам
 джурман и ань бато сержа Кероме Ван
 уссуна рео крадубан и раговитан режис
 Нам орен иудитус бугент, как раубегаент
 Ванга ипрегауат бугане и Ванга зепелат
 Черебуге

Кероме, режис ир Ван берге
 Сила реубоа рео и бермо ебонтане соубе

Болбуна уанот и ераубе Ван.

24.6.66, репу ебентане Ванга Аргентина -

Доцент Казаксау Рун Дрон, аун Мунд
 Оуегуу Ваумана Керомандан Дубонтос

Д гурекноу Облота "Обло Кудл
 орен Дубонтос неубеубилеу Кероме

Репои Облманубеубилеу репу
 гурекноу Облота Кероме
 24.6.1966.

Na památku na den 24. května 1966. - kdy
 naši obec navštívila sovětská (ruská) delegace
 v počtu 4 osob muži z nichž 2 byli diplomovaní
 pracovníci na úseku vojenské výchovy a další
 dva na úseky průmyslové výroby. (Překlad ?)

Situace se trochu uvolnila, když Josefa Nového a Jaroslava Lidka, bojská spravedlnost, odvolala z pozemské pouli. -
 Bylo by škoda popíru, aby se o jejich činnosti nepíševal. -
 Pro charakteristiku uvedu jenom přízviska, kterou nazývali z
 dva. Měřína a Liškova (tamní členové FZS (Jednotného zemědělského
 družstva) našim československým funkcionářům. Nazývali je totiž
 Bramberi a já jsem se mnohdy, ani neví, že jest to neoprá-
 vněné, neboť postup jaký volili pro soudimost, byl ubohý. -
 Ono totiž také nebylo divu, neboť galopem FZS na venec,
 byla zabitá, Sousedská pospolitost a všech lidí ^(všechny) chamtivost,
 mamou, nepřimnost, nepřijemnost, a všechny špatné vlastnosti. -
 Byl jsem po několika letech hlavním skladníkem FZS, ^{skladník} s
 sídlem v Čechovicích a proto jsem měl možnost poznati po-
 st a činnost členstva a hlavně funkcionářů. Odpovědně
 mohu napsati, že v našem FZS, nikdo o nic nezabopnul. -
 Bylo velkou chybou, že režim, který propagoval ubožáctví družstvo,
 neměl při galopu žádné vyškolených funkcionářů a jistě by
 bylo o 90% šetření a škod méně. - K nám starším družstevní-
 kům nepřinesla socialisace vesnice nějakou velkou výhodu, dě-
 lali jsme práci bez strojů a za malý plat a důchod který
 pobíráme jest jen minimální, ale ti kteří půjdou do penze po
 70roce t. j. v roce 1970 a dál, budou mít důchod, špatný a menadře-
 li se ani půl, co my starší. - Za nynějšího dění v družstvech
 nechtěl by žádný jít pracovat soukromě a led si představte, že
 když by v družstvech se pracovalo poctivě a čestně o funkcioně-
 ři byli ve smyslu vedou družstev vyškoleni a uplatni jaké by to
 bylo ideální. Nevím zda se tomuto někdy vůbec dojde...
 Iniciativy v družstvech se chopili komunisté a snímí to takhle i
 větší rolníci, jenom že vůli se jim prospěchm. - Pro brakovisty a
 dočasně ne křaví, které opravdla byli brakovisti řeny, si
 dělali škeřle vydělkové normy a ti kteří dělali ručně, nebo

v rostlinné výrobě by měli normy ubohé. - Právem brázdili
 nadřazení úřadové československému družstvu, Družstvo kuláci. -
 S mladými lidmi vůbec nedovedli jednat, přece si mohli
 uvědomit, že mládí mají jiné ideály, proto jim měli vykazet
 učivo. Proto všichni i prof. zpok zahazování a vyhrožování odešli
 jinam, za chlebeč, - v družstvu pak zůstali starší a nebo ty
 kteří by se jinde z jich ledabyli mi starostmi nemohli uplat-
 nit. - Hlíti jsme byli sloučení s Liškovem, Zahradkou, Liškovem,
 Měřínem a Čechovicem v jeden ekonomický celek. - Poučují
 ale, vyšší funkce by byli obsazeny československými a zahradskými
 nepřistoupili se to československé a sloučili se pouze s Měřínem a
 Liškovem v těchto dvou osadách o funkce nikdo nestal a bylo
 zde stejně málo lidí k práci a tak funkcionáři zde dojíjí. -
 Syn Václav se oženil do obce Srb, s Janou Kubíkovou 11/10/1958.
 Založil si rodinu pracoval i se ženou v Jednotě a pak v Českých
 automobilech dopravě v Blatovicích a Plzni. -
 Syn Augustin zhoř koněk jest práca knižnická, abuel domo a pek
 onemocněl a byl nucen se uchýlit do nemocnice. Za 2 měsíce léčení vstátl
 a mu dal kolenu Fokorum léčebného, - proto ty peníze nezal, aby si je
 nerovali na jejich poměky praxe, - a víc v družstvu nepracoval. Byl
 určitý čas na státním statku, Borko a když přišli od státní plom-
 nětské správy, počal pracovat na tomto úseku. -
 Při měnové reformě, nebo státním penězím úpadek, přišli pro
 a celku asi o 15000 Kč, mnozí v Čechovicích přišli o velice sumy
 peněz. - Za to že pen neposlední, a neustával o založení družstva
 neměl jsem si říbit sepi o masopustě (238kg žitě ochy) přijeli sem
 z kasného průmyslu z Klabavy, sepi naložili, odvezly a nedali
 že něco nic. - Beneš z Měřína a Nový Josef Koveč z Čechovic o
 všem rozhodovali a kdo se jim dovil měl od nich dobří. - Chode
 re Josef 32 jim oléma vyvezl na saučk kmij na trasevici a nad
 Kubovský vymlk, mohl si říbit on i jeho výměřkci a z porážky

memuel dala 4kg sádku, stala jako davale ostatni pmditeli.
To byla spravedlnost, nikdo si zabijel i dvakrat do roka, mladí
Hospodari a i sijnébdri a druhým odibráni masopustúci...
a jme vlnkui tñi - prislúsnici jedné vlasti. -

Koceni i Bonis, Kalonka, Fikčina, odesel za obouma pnikopnika-
ma a proto je verime ve spravedlnost, musí odejiti se, Navdu Bopi
i ty další podfukari. - Jest to dione, bylo nás hodně a delali jme
všechno proti státu / pri sabotovaly a my jme živi a těšíme se q
toko, je bouze už pomnula, - a oni byli spravedlivý a už to tam
na věčnosti tu nespravedlivost o jejich počinání vidi. -

Ze protektorátu jlu prováděl domácí odboj proti okupantům,
díky Bohu nepokalo mě pronásledování, a nyní když jme
na byli svobodu, nebyli jme slastkuei jenom proto, že jme se
nepřiklání do vedoucí strany a ne samovolněm krojilo po
hukvatě zatánu pro vymyšlené přestupky. - Nebyl jsem prádem,
ani nikdo q naši rodiny a ani žádné pokutu nebo soudní
přeliceui jme nemeli. - Necht každý at' pracuje postránce ně-
rodni jako naše rodina a nemuž byt kriminály a soudu. -

[Faint handwritten text on a separate piece of paper, possibly a letter or note, with some illegible words and markings.]

Gavril
11. III. 1942

Rodný statek Moravců Čechovice č.11. Vještěnovice

Černoříčská hora u Moravců
Ep. 11.

Augustinovi 10. III. 1942 bratrance arch. Vojtěch Moravell
Familiární ročního státní (dědeček Vojtěch moravský šafář v Borku.)

